

den landbrugsreform, som er nødvendig, og som alle erkender er nødvendig, for at vi kan samarbejde med WTO, for at vi kan overholde de aftaler, vi rent faktisk har indgået, og for at vi kan udvide EU?

Så siger hr. Kent Kirk nok så flot, at han er fortrøstningsfuld med hensyn til, at der kommer en ny fordeling, og fru Charlotte Antonsen siger, at det kommer nok til sommer, og vi skal ikke ødelægge noget som helst. Men det hjælper altså ikke noget. Vi sidder ikke på regeringskonferencen her og nu, men vi diskuterer med den regering, som sidder på regeringskonferencen, og vi er nødt til at vide: Hvad er det for tanker, regeringen – i dette tilfælde Socialdemokratiet – har om at få løst de økonomiske problemer, som er og sandsynligvis bliver ved med at være de største?

(Kort bemærkning).

**Ove Fich (S):**

Jeg deltog i det samme møde med Europa-Kommissionen som hr. Keld Albrechtsen, men jeg erindrere ikke, at man på noget tidspunkt sagde, at man kun kunne klare tre lande, og så var det slut. Det er muligt, min erindring er gal, men jeg tror, de fleste har samme erindring som jeg. Det, man sagde, var i virkeligheden langt mere opmuntrende: Man regnede med, at der i adskillige år – hvis man i øvrigt fulgte budgetdisciplinen – var plads inden for den eksisterende indtægtsramme i EU, så man kunne klare udvidelsen og de ting, der skulle ske på både landbrugs- og strukturfondsområdet.

Det synes jeg var en meget glædelig meddelelse, i hvert fald var jeg glad for den. Men problemet er nok, at det er hr. Keld Albrechtsen ikke, for så er den sten jo ryddet af vejen. Jeg glæder mig i øvrigt til at høre hr. Keld Albrechtsens løsning på de problemer, hr. Keld Albrechtsen afkræver os andre svar om.

Så vil jeg gerne sige til fru Charlotte Antonsen, at jeg simpelthen ikke forstår, at der ikke skulle være substans i Øststøtten. Nu har vi netop brugt 3 timer på at diskutere substansen i Øststøtten, og jeg mener faktisk, der har været ganske meget indhold i den diskussion, vi netop har haft, og den ser jeg ingen grund til at tage en gang mere.

(Kort bemærkning).

**Keld Albrechtsen (EL):**

Løsningen skal jeg komme tilbage til i mit ordførertilæg. Det bliver der jo ikke tid til i en

kort bemærkning, så den må hr. Ove Fich vente i spænding på lidt endnu.

Med hensyn til mødet i Bruxelles har jeg noteret ned, men det kan selvfølgelig være, jeg tager fejl, at det, man sagde, var: Første bølge kan finansieres – og vi ved jo alle sammen, at første bølge er Polen, Tjekkiet og Ungarn og måske Slovenien, så jeg skal være large og ordentlig over for hr. Ove Fich og sige, at det kan naturligvis tænkes, at første bølge ikke bliver tre, men fire – men ellers er penge-kassen tom.

**Charlotte Antonsen (V):**

Venstre ser helst, at alle de central- og østeuropæiske lande optages i EU straks. Nu er det over 7 år siden, Muren faldt, og Øst- og Centraleuropa gik over til demokrati og markedsøkonomi, så det er faktisk beskæmmende, at der ikke er sket mere i tilnærmelsen mellem EU og ansøgerlandene.

Indtil medlemskaberne bliver en realitet, gælder det om at få landene med i så meget som muligt af det eksisterende EU-samarbejde. Der er et klart og påtrængende behov for, at EU's fortiltrædelsesstrategi eller det, der kaldes den strukturerede dialog, styrkes betydeligt. Vi kan ikke i længden være bekendt at spise ansøgerlandene af med uformelle møder i forbindelse med topmøder og deltagelse i forskningsprogrammer og de andre Øststøtteprogrammer som f.eks. PHARE og Europaaftalerne.

Venstre mener, at ansøgerlandene skal med i substansen af EU-samarbejdet. Indtil landene bliver fuldgyldige medlemmer af Unionen, bør de deltage i så meget som muligt af EU's politiske samarbejde. Østlandene bør f.eks. straks kunne deltage i eller »opt-in« for at bruge hr. Steen Gades udtryk i for det første den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, for det andet i det retlige samarbejde om flygtninge, for det tredje i samarbejdet om kriminalitetsbekæmpelse bl.a. i Schengen, og for det fjerde i valutasarbejdet. Østlandene bør her kunne lave en bilateral aftale med Den Europæiske Centralbank på fuldstændig samme vis som Danmark, så der ikke kommer for store udsving i forhold til euroen.

Som udenrigsministeren har været inde på, opstiller DUPI-rapporten også en række forslag om, hvordan tilknytningen mellem ansøgerlandene og EU kan forbedres. Det er udmærkede forslag, som skal overvejes, men vi er enige med regeringen i, at vi skal ikke allerede nu opgive at